

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ὁ οἶκος Hachette ἐν Παρίσις ἤρξατο πρό τινων μνηῶν τῆς ἐκδόσεως σπουδαίας συγγραφῆς, τῆς «Ἱστορίας τῆς τέχνης ἐν τῇ ἀρχαίότητι», συντασσομένης ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Perrot, καθηγητοῦ τῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῇ φιλολογικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων, καὶ Καρόλου Cliriez, ἀρχιτέκτονος γνωστοῦ εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν κόσμον διὰ τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ «Κριτικῆς ἱστορίας τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς μορφῆς τῶν ἐλληνικῶν ῥυθμῶν», ἥτις ἐστέφθη ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο σύγγραμμα, περιλαμβάνον περὶ τὰς ἐξαρχαίας εἰκόνας ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια ἐκ 16 σελίδων εἰς 8^{ον} μέγα (περὶ τὰ 300 ἐν ὄλῳ) δημοσιευόμενα καθ' ἑβδομάδα καὶ τιμώμενα ἡμῖνος φράγκου.

— Ἀντικείμενον τοῦ ἐν Παρίσις ἐφετεινοῦ γραφικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ ἐπιλεγομένου τῆς Ῥώμης, καθότι ὁ βραβεύμενος ἀποστέλλεται εἰς Ῥώμην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτοῦ σπουδῶν, εἶχεν ὀρίσθῃ ἡ μὴ ἐν τῷ Ἀχιλλεῷ κατὰ τὸ Α τῆς Ἰλιάδος. Δέκα διηγωνίσθησαν, ἐκρίθη δ' ἀνώτερον τὸ ἔργον τοῦ κ. Παύλου Εὐδοκίμου Φουρνιέ, ὅστις καὶ ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

Τοῦ δὲ διαγωνισμοῦ τῆς γλυπτικῆς ἀντικείμενον ἐδόθη «ὁ Τυρταῖος ἄδων πρό τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἀναπαίτους αὐτοῦ».

— Ἀνεφέραμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τὴν ἀπὸ τῆς σκηπτικῆς ἐνός τῶν παρισίων θεάτρων ἐπιτυχὴ διδασκαλίαν τοῦ «Οἰδίποδος τυράννου» τοῦ Σοφοκλέους. Ἦδη ἀναγινώσκοντες οἱ τὸ αὐτὸ δράμα παρεστάθη καὶ ἐν τῷ παρὰ τῇ Βοστώνῃ πανεπιστημίῳ μεγαλοπρεπέστατα καὶ ἐπιτυχέστατα. Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ὑπεκρίθησαν τὰ μέλη τῆς καλουμένης σχολῆς «Herford», τὴν δὲ μουσικὴν ἐπέτελεσεν ὁ μουσικὸς τῆς σχολῆς σύλλογος ὑπὸ τὴν ἔμπειρον ὁδηγίαν τοῦ καθηγητοῦ Paine, καὶ τὸ κείμενον τοῦ δράματος ἀπηγγέλθη ἐν τῇ πρωτοτύπῳ ἐλληνικῇ γλώσσῃ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς τελειότητος τῆς προφορᾶς.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς ἐδυσκολεῖται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, διενεμήθη αὐτῷ διπλοῦν κείμενον, ἐλληνικὸν καὶ ἀγγλικόν, μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Campell. Ἡ παράστασις, διὰ τὴν ὅποιον ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἐγυμνάσθησαν οἱ μουσικοὶ καὶ ἐπὶ ἑξ μηνῶν οἱ ὑποκριταί, ἔτυχεν ἐνθουσιασμοῦ ὁδοχῆς.

— Ὁ ἐν Παρίσις ἀκαδημαϊκὸς Ἐμμανουὴλ Μίλλερ, γνωστὸς ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν καὶ συγγραφῶν περὶ τῆς μεσαιωνικῆς ἡλῶν φιλολογίας, ἐξέδωκεν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τόμῳ, δημοσιευθέντι ὑπὸ τῆς αὐτοῦ σχολῆς τῶν ζωσίων ἀνατολικῶν γλωσσῶν, τὸ χρονικὸν τοῦ Κυρίου Λεοντίου Μαχαιρᾶ. Τοῦτο εἶγεν ἐκδοθῆναι πρό ἑτῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς «Μεσαιωνικῆς Βιβλιοθήκης» τοῦ κ. Σάβα, ὅστις συνεργάσθη καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἐκδόσιν. Ἐν ταύτῃ συνεπληρώθησαν καὶ τὰ κενὰ τῆς πρώτης ἐκδόσεως, ἔγινε δὲ κριτικὴ ἀποκατάστασις τοῦ κειμένου. Προσεχώρις ἐκδοθήσεται ἐν δευτέρῳ τόμῳ γαλλικὴ μετάφρασις τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ.

— Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως ὑπερεβδομηκοντούτης ἐν Ἀννοδέρῳ ὁ κλεινὸς γυμνασιάρχης Ἀρήσιος, ἐκ τῶν κρατίστων γερμανῶν φιλόλογων, γνωστὸς δὲ, τοῖς λογοῖς ἰδίως, διὰ τὸ κλασικὸν αὐτοῦ πόνημα περὶ τῶν διαλεκτῶν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

— Ἀπεβίωσαν ὠσάυτως ὁ διάσημος πολιτειολόγος καὶ ἀκαδημαϊκὸς Bluntchli.

— Ἀρίσκειτο ἐνταῦθα ὁ κ. Robert Cust, γνωστὸς Ἀγγλὸς ἀσιανολόγος, γραμματεὺς τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀσιατικῆς ἐταιρείας καὶ μέλος τοῦ ἀγγλικοῦ συλλόγου πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν. Ὁ κ. Cust παρῆν εἰς τὸ ἀρετὴ γενόμενον συνέδριον τῶν ἀνατολιστῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ εἰς τὸ γυνγραφικὸν ἐν Βενετίᾳ· εἶχε δὲ καὶ ἄλλοτε, πρό τριακονταετίας, ἐπισκεφθῆναι τὰς Ἀθήνας.

— Ὁ κ. Ἀνδρέας Π. Φαρμακόπουλος, φοιτητῆς τῆς ἐν Παρίσις ἱατρικῆς σχολῆς, ἐκδίδει προσεχῶς μετάφρασιν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Δύναμις καὶ ὕλη» ἔργου τοῦ διασημοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Büchner. Τῆς μεταφράσεως

θὰ προταχθῇ πρόλογος, γεγραμμένος ἐπίτηδες διὰ τὴν εἰς τὴν ἐλληνικὴν μετάφρασιν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Büchner.

— Συνέστη ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιστριώτου, ὅπως διορθώσῃ τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμοὺς τῆς μέσης παιδείσεως καὶ εἰσαγάγῃ νέους. Ἡ ἐπιτροπεία συνίσταται ἐκ τῶν γυμνασιάρχων τῆς πρωτευούσης καὶ ἄλλων λογίων.

— Οἱ «Κρητικοὶ γάμοι» τοῦ πρό τινος ἀποθανόντος ἐν Ἰταλίᾳ Σπυρίδωνος Ζαμπελίου μετεφράσθησαν γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδώρου Γεωργετίου· τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τῆς Nouvelle Revue περιέχει βραχεῖαν ἀλλ' εὐνοικὴν ἐν γένει βιβλιοκρισίαν τοῦ ἔργου.

— Ἐπανεκάμφεν εἰς Ἰωάννινα, διορισθεὶς καθηγητῆς τοῦ αὐτοῦ Ζωσιμαίου Γυμνασίου, ὁ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας κ. Νικόλαος Δόσιος. Ὁ κ. Δόσιος κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ διατριβὴν του ἠσχολήθη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν διαφόρων ἀνεκδότων σπουδαίων χειρογράφων, τὴν συλλογὴν δὲ αὐτοῦ ταύτην, ἀποτελομένην ἐκ 40 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων, θέλει δημοσιεύσει μετ' οὐ πολλοῦ διὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐκδότου Calvary et Cie, ἐὰν τόχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν δυναμένων καὶ ἀρμοδίων νὰ συνδράμωσιν εἰς τὴν ἐκδόσιν τοῦ ἔργου.

— Ἐν Κερκύρᾳ ἤρξατο ἐκδομένη νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεντρί». Προσεχώρις δ' ἐκδίδεται ἐν Ἀπρίσῃ μὲν «Ἡ Ἀνεξαρτησία» τρις τῆς ἑβδομάδος καὶ εἰς μέγα σχῆμα, ἐν Κύπρῳ δὲ «ὁ Κήρυξ τῆς Κύπρου» ἑβδομαδιαία, γραφομένη εἰς δύο γλώσσας, ἐλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν.

BIBLIA

2453. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5^{ον}. Τόμος 18^{ος}, 18 Ὀκτωβρίου 1881. Ἀριθ. 303 (251). Δεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεὶν τὴς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περὶς ὁμῶς: Αἱ ἄγριαι φυλαὶ τῶν Ἰνδίων. — Τὰ ἐλαττώματα τοῦ λοχαγοῦ (διήγημα). — Ἡ εἰς τὸ χωρίον ἐπ' ἀνόδοις (ποίημα) ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀλγέβαια. — Σημειώσεις. — Ὑγιεινὴ. (Ἐκλογὴ τροφῆς).

2454. Die hellenische oder neugriechische Sprache. Studien zur Kenntniss derselben. von Dr Aug. Boltz. Darmstadt. 1881. Εἰς 8^{ον}, σελ. 176.

[Ἐπὶ ἤρχει ποτὲ χρόνος, καθ' ὃν ἐνομίζετο ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς γλῶσσα εἶνε νέα τις, ἄσχετος πρὸς τὴν ἀρχαίαν, γέννησιν ἀφνίδιον τὴν μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνων. Εἰς τὸν Κρούσιον καὶ τὸν Δουκάγγιον ὁρεῖται ἐν τοῖς πρώτοις ἡ περὶ αὐτῆς ἐπιστημονικὴ μελέτη, καὶ ἔκτοτε ἔχρονεν σειράν ὅλην ἐπιστημονικὴν, ὅτινες ἀσχολήθητες περὶ τὴν καθωμικημένην ἐπ' ἀνέδωκαν αὐτὴν τὰ ἱστορικὰ τῆς δικαίας, ὥστε γράφων ὁ Freeman τὴν Περί ἐνότητος ἐν τῇ ἱστορίᾳ διατριβὴν του ν' ἀποφανθῇ μετὰ δικαίας παρησίας ὅτι μία εἶνε ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἐνιαία ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὁ κ. Αὐγουστος Βόλτς, οὗ πολλάκις ἀνέγραψεν ἡ «Ἑστία» τὰς μετ' ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα συντεταγμένας διατριβὰς, ἀναλύσει ἐλληνικὸν βιβλίον, μεταφράσεις κτλ., συνήκων ἐν τῇ συγγραφῇ, ἥς μετεδύσαμεν ἀνωτέρω τὸν τίτλον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, τὰς διατριβὰς περὶ τῆς νεο-ἐλληνικῆς γλώσσης ἃς εἶχε δημοσιεύσει τῷ 1878 καὶ 1879 ἐν τοῖς γερμανικοῖς περιοδικοῖς Ausland καὶ Magazin für die litteratur des Auslandes. Τὴν νεο-ἐλληνικὴν δὲ ἐξετάζει ἐν τῇ παρούσῃ συγγραφῇ ὡς τὴν ἐνταῖον οὐχὶ ὡς περιόδον τινα καὶ παρακμὴν τῆς ἀρχαίας. Ἐκθέτων τὴν ἱστορίαν τῆς μελέτης τῆς γλώσσης ταύτης ἐν Γερμανίᾳ, ἀποπειράται ἔπειτα νὰ μελετήσῃ αὐτὴν κατ' ἑἴδον τρόπον, καὶ δὴ ζητεῖ νὰ εὕρῃ ἐν αὐτῇ τὴν ἐνότητη, θεωρῶν τὰς διαφορὰς φάσεις ὡς τὴν σήμερον παρουσιάζεται ἡ λαλομένη καὶ γραφομένη ἡμῶν γλῶσσα ὡς διαφορὰς τοῦ ὕφους. Διαιρεῖ δὲ τὴν γλῶσσαν εἰς πέντε τοιοούτους τρόπους, τὴν δημοτικὴν, τὴν κοινὴν μετὰ ποιητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀδείων, τὴν καθαρεύουσαν ἐν τῇ ποιήσει καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ καὶ ταῖς ἐπισήμοις δημοσιεύσεσιν, τὴν κοινὴν μετ' ἀρχαϊκῶν τύπων, τὴν